

[Erenbjerg]

Industriministeren har givet udtryk for, at der i Danmark i den nærmeste tid skal afskediges mere end 30.000 beskæftigede inden for skibsbygningsindustrien.

Mange af disse er i aldersgruppen 50-60 år, hvilket gør det illusorisk at tale om uddannelse og omskoling for netop denne gruppe.

Deres situation forværres endvidere derved, at mange af de områder, hvor skibsværfterne ophører med skibsbygning, er områder, der i forvejen har en meget høj arbejdsløshedsprocent.

Svar (27/8 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

De danske sociale pensionsordninger hviler på et universalitetsprincip. Ordningen dækker hele den danske befolkning, således at alle, der opfylder lovens betingelser med hensyn til alder og sociale og helbredsmæssige forhold m.v., kan få udbetalt pensionsydelse.

Regeringen lægger afgørende vægt på at bevare dette universalitetsprincip. Regeringen ønsker ikke særordninger for specielle erhvervsgrupper.

Afskedigede lønmodtagere fra skibsbygningsindustrien vil kunne få pensionsydelse efter den sociale pensionslov, hvis de opfylder lovens betingelser. I denne forbindelse skal jeg pege på, at det ikke nødvendigvis er en betingelse for at opnå ret til førtidspension, at der foreligger nedsat erhvervssevne eller helbredsforringelse. Førtidspension til personer over 50 år kan også ydes, når sociale forhold alene taler for det. F.eks. kan der efter omstændighederne ydes førtidspension, når en person, der har mistet tilknytningen til arbejdsmarkedet, ikke har udsigt til på ny at erhverve tilknytningen og der foreligger et varigt behov for forsørgelse.

Spm. nr. S 1605

Til statsministeren (13/8 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Er statsministeren enig med sin partifælle Knud Østergaard i, at det bør tilstræbes, at folketingsmedlemmers spørgsmål – skriftlige eller mundtlige – til ministre kun bør have mulighed for at blive stillet, hvis spørgsmålene skønnes af væsentlig betydning for sam-

fundet, og at over 100 spørgsmål fra ét folketingsmedlem er uden for den egentlige mening med folketingets spørgetid?«

Begrundelse

Spørgsmålet, som næsten ordret er citeret fra Fyens Stiftstidende fra 8. august 1986, er den konservative gruppeformand, Knud Østergaard, fremkommet med i forbindelse med afsløringen af landbrugsministerens popspørgsmål. Den konservative gruppeformand er tilsyneladende stærkt utilfreds med, at politikere i oppositionspartier er aktive og deltager i det arbejde, de er valgt til, herunder at holde ministre fast på deres løfter. Ifølge samme gruppeformand »er det uden for den egentlige mening med folketingets spørgetid«, at vi er nogle få medlemmer, der har stillet over 100 spørgsmål. Den bemærkning kræver naturligvis også en kommentar fra statsministeren, der bedes be- eller afkræfte, om det er udtalelser, som regeringen står bag. At ministrene ofte benytter kryptiske og uklare svar på spørgsmål og dermed animerer til yderligere spørgsmål, ser desværre ikke ud til at være gået op for den konservative gruppeformand, men det kan spørgeren bekræfte.

Svar (15/8 86):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg er taknemmelig for, at fru Pia Kjærsgaard gennem sit spørgsmål har henledt opmærksomheden på de vurderinger om anvendelse af folketingets spørgetid, som to af tingets mest erfarne medlemmer har fremsat i Fyens Stiftstidende den 8. august 1986.

Medlem af folketinget, fru Ebba Strange siger således: »Der bliver efterhånden spurgt om de mest tåbelige ting«. Medlem af folketinget og dettes præsidium, hr. Knud Østergaard udtaler bl.a., at »når nogle folketingsmedlemmer stiller over 100 spørgsmål om året, så er det uden for den egentlige mening med folketingets spørgetid«.

Hvorvel det kunne være fristende for mig at kommentere disse udtalelser, finder jeg det rigtigst, i respekt for folketingets suverænitet med hensyn til sin egen arbejdsform, at afstå derfra. Reglerne om spørgetid og spørgetidens faktiske anvendelse er en sag, som ale-